

PRESSEMATERIALE:

En revolutionær familie

En dokumentarfilm af
Tanja Wol Sørensen

Fotocredit: Bullitt Film

Biografpremiere på CPH:DOX den 19. Marts kl. 21.30 i Grand Teatret i Kbh. Q&A med Tanja Wol Sørensen og hovedkarakteren Ruby efter filmen.

Engelsk titel: A Colombian Family - Yderligere visninger se cph:dox website

Pressekontakt: Line Bilenberg, 20710494, line.bilenberg@gmail.com

Yderligere Pressemateriale downloades på: www.bullittfilm.dk

INDHOLD

Side 2:	Indledning
Side 2:	Synopsis + kort pitch
Side 3:	Om de to hovedkarakterer
Side 4:	Instruktørens tanker og motivation – af Tanja Wol Sørensen
Side 5:	Fakta bulletpoints
Side 6:	Biografier
Side 6:	Kort om Bullitt Film
Side 6:	Filmen er støttet af.

INDLEDNING

Kan man være en god forælder hvis man kæmper for det gode, men sætter sin datters sikkerhed over styr på den konto? Det er et af de store spørgsmål i Tanja Wol Sørensens nye film En revolutionær familie.

I 2016 blev der underskrevet en fredsaftale i Colombia. Men volden er ikke stoppet – tværtimod. Alene i 2019 er næsten 200 menneskerettighedsforkæmpere og lokale ledere blevet slået ihjel. Langt størstedelen ude i de gamle konfliktområder på landet. Og tallet stiger støt.

En af disse lokale ledere, der konstant er i fare og må have international hjælp, er Ruby. Hun er én af to hovedpersoner i Tanja Wol Sørensens nye film En revolutionær familie. Filmen følger hende og datteren Yira. Datteren lever i dag i eksil i Cuba og drømmer om at samle familien. Men det er svært for Ruby at opgive sin politiske kamp og sit ønske om at hjælpe sine landsmænd.

Konsekvensen har været sin datters sikkerhed. Og ikke mindst sin egen. Filmen sætter fokus på det land i verden, som nok er mest kendt for sin store produktion af kokain. Historien her handler om mennesker. Og om forholdet mellem mor og datter. Hvilke konsekvenser har landets voldelige historie haft på en familie som Ruby og Yiras?

Evner Ruby overhovedet at være mormor for det barnebarn, hun aldrig har mødt, før den dag hun endelig forenes i Cuba med sin datter og barnebarn? Og hvorfor er det at volden fortsætter, når landet har underskrevet en fredsaftale? Igennem seks år har Tanja Wol Sørensen filmet mor og datter – først i hver deres land, og senere sammen. Instruktørens kærlighed til Columbia startede for ti år siden, da hun første gang arbejdede som fredsobservatør i konfliktramte områder i Colombia. Her ledsagede hun forfulgte bondeledere, og det er her hun møder Ruby for første gang.

Tanja Wol Sørensen siger i sit eget skriv(side 4): *”Filmen viser et andet Colombia end det et internationalt publikum normalt får at se. Det er ikke en sensationalistisk film om narko, skønhedsdronninger og vold, men om to helt almindelige, og alligevel ikke helt almindelige, kvinder, hvis håb, drømme og skuffelser vi får lov at opleve helt indefra.*

Jeg har personligt ikke set en film som denne før, komme ud af Colombia. - Et blik på de menneskelige konsekvenser, som en livslang væbnet konflikt har på selv de allernærmeste relationer, og hvordan disse konsekvenser kan vare ved i flere generationer, også lang tid efter en konflikt er slut.”

SYNOPSIS

En revolutionær familie fortæller historien om den idealistiske mor Ruby, som kæmper for de fattigste folk i Colombia, og hendes datter Yira, som bor i eksil i Cuba. I skyggen af den første fredsaftale i Colombia i mange år, forsøger mor og datter at tilgive fortidens svigt og finde hinanden igen, men det er svært efter mange års adskillelse.

Da en fredsaftale mellem oprørsgruppen FARC og den colombianske regering ser ud til at sætte punktum for et halvt århundredes konflikt i landet, besøger 30-årige Yira sin mor i Colombia efter 10 år i eksil i Cuba. Yira er selv blevet mor og vil give sin datter den familie, hun aldrig selv havde. Hun konfronterer sin mor, Ruby, med en forsømt barndom i skyggen af forældrenes politiske kamp og forfølgelse. Hun vil have sin mor med i eksil i Canada, så de kan være sammen, i sikkerhed, for en gangs skyld. Men Ruby har svært ved at give slip på sine politiske idealer og vælge familien til. Det er ikke bare Yiras barndom, hun har ofret, det er hendes eget liv og sikkerhed hun har ofret i en sådan grad, at hun må bevæge sig rundt i en pansret bil, konstant bevogtet af væbnede vagter. Mens drabstallet i den nye fredstid stiger, er Rubys dilemma svært. Hvis hun vælger sin datter til, vælger hun sit folk fra.

KORT PITCH

En revolutionær familie er et nært portræt af den politiske aktivist Ruby, og hendes datter Yira, som er adskilt af den væbnede konflikt i Colombia. I skyggen af den første fredstid, forsøger Yira at forsone sig med sin mor og blive en familie igen, men Ruby har for længe valgt den politiske kamp over det at være mor. Kan man vælge mellem sit land og sin familie, og er kærlighed nok til at forsone sig?

OM DE TO HOVEDKARAKTERER

RUBY, Colombia

Ruby er 56 år gammel, hun bor alene i en lille ydmyg lejlighed i et fattigt kvarter i Bogota. Ruby har en varm personlighed, og er en stærk kvinde med klare holdninger, som hun ikke er bange for at udtrykke. Hun går op i sit udseende og går altid pænt klædt. Om morgenen lægger hun et tykt lag makeup og udvælger dagens sæt tøj med tilhørende smykker. Ruby er dedikeret menneskerettighedsforkæmper og har kæmpet for både bønders, kvinders og fordrevne folks rettigheder i den væbnede konflikt siden hun var 14 år gammel og er mangeårig aktiv i den politiske opposition i landet. Ruby er blevet forfulgt af staten og paramilitære grupper for sit politiske og sociale arbejde siden hun var helt ung. Hun har med nød og næppe overlevet flere attentater mod sit liv og modtager jævnligt dødstrusler. Hendes situation er så alvorlig at hun de sidste otte år har levet med væbnet beskyttelse, som består af en pansret bil og to væbnede vagter, der følger hende overalt. Ruby har levet og kæmpet i den væbnede konflikt så længe, at denne tilstand af usikkerhed og umiddelbarhed er blevet hendes liv.

YIRA, Cuba

Yira er 30 år, hun bor i Cuba sammen med sin mand og deres 8-årige barn. De bor i en lille to-værelses lejlighed på 2. sal i en soviet betonbygning. Yira bliver snart færdiguddannet som læge og så skal hun forlade Cuba. Yira har langt bølgende, sort hår, der når hende til midt på ryggen og melankolske, grønne øjne. Ligesom sin mor og sin morfar, er hun lille og tætbygget af figur. Yira er datter af to politiske aktivister i Colombia. Hele hendes barndom har hun levet med konsekvenserne af forældrenes forfølgelse fra staten. Yiras far sad fængslet størstedelen af hendes barndom, og gik ind i FARC da han blev løsladt. Yira var da 14 år gammel. Da hun var 18 blev han dræbt af militæret, og hun blev sendt i eksil af sin mor. Yira har nu levet i Cuba i 12 år. Hun er en varm og kærlig person, der gør alt for at hendes datter skal få en bedre opvækst end den hun selv havde. Der er meget vrede og sorg bag Yiras kærlige ydre. Vrede over den tabte barndom og sorg over at have mistet sin familie. Yira vil ikke at gå i sine forældres fodspor, men i stedet være der for sin datter og give hende en tryk opvækst væk fra Colombia. Hun drømmer om det gode liv i Canada, sammen med sin mor og sin datter.

INSTRUKTØRENS TANKER OG MOTIVATION

Af Tanja Wol Sørensen

"For 10 år siden arbejdede jeg som fredsobservatør i konfliktramte områder i Colombia, hvor jeg ledsagede forfulgte bondeledere, og det var her jeg første gang mødte Ruby. Vi blev hurtigt venner og jeg var fascineret af hendes karisma som person og som leder. Hun var på overfladen en helt almindelig arbejderklasse kvinde, hverken kendt eller anerkendt, og med en varm og stærk personlighed. Men samtidig var hun også en kvinde, som rejste ud til farlige områder for at hjælpe fattige bønder. Hun var en person, som folk lyttede til, som turde stille sig op og råbe sin mening, og det på trods af at hendes liv var i så stor fare, at hun havde brug for international ledsagelse. Så jeg startede egentlig med at filme Ruby, fordi jeg var fascineret af hende og fordi jeg kunne lide hende.

Langsomt gik det op for mig at en tragisk historie lå gemt væk bag Rubys umiddelbare ydre. For udover at være en stærk og modig politisk aktivist, har Ruby for længst opgivet sig selv og sin familie for sine politiske idealer. Det var denne historie jeg ville fortælle. Familie og adskillelse er noget der har frustreret og fascineret mig længe. Jeg er selv adopteret fra Korea, som en konsekvens af post- krigssituationen i landet, og jeg kender ikke min biologiske familie. Historien om Ruby og hendes splittede familie har derfor også været en undersøgelse af min egen holdning til familieidealet. Hvor langt væk kan man være i tid og sted og stadig føle sig forbundet til sin familie? Konflikt og krig sætter sine dybe spor, og splittede familier er en stiltiet konsekvens, som mange mennesker i generationer må leve med.

Det var først nogle år efter jeg havde lært Ruby at kende, jeg fandt ud af at hun havde en datter. Jeg var chokeret over, at hun aldrig havde delt så vigtig en ting med mig, men det gik langsomt op for mig at der var en grund til, at hun holdt informationen om datteren så tæt til kroppen. Jeg mødte Yira første gang i 2013. Ruby havde sparet penge sammen til at besøge sin datter i Cuba og for første gang skulle hun møde sit barnebarn. Jeg blev inviteret med og mødte en ung kvinde, der på egen krop havde oplevet alle konsekvenserne af sine forældres politiske virke. Siden det møde har jeg i seks år skiftevis filmet med datteren i Cuba, moren i Colombia og den gamle bedstefar ude på landet i Colombia. De sidste to år har jeg også filmet dem sammen i Colombia og Cuba.

Jeg var overrasket over, hvor svært det var for Ruby at være mor og bedstemor, når hun endelig var sammen med familien. Hun er fantastisk god til sit arbejde, her er hun dedikeret, lyttende, veltalende og skarp. Men som mor har hun svært ved at være til stede og det er svært for hende at tale med sin datter om personlige ting.

Jeg synes også, det var overraskende at Yira, som er datter af to politiske aktivister, er så ligeglad med politik og nægter at anerkende sin mors kamp. Hun insisterer på at give familien en middelklassestandard i et andet land, uden at erkende, at det måske vil være umuligt, hvis hun vil have sin mor med.

Filmen viser et andet Colombia end det et internationalt publikum normalt får at se. Det er ikke en sensationalistisk film om narko, skønhedsdronninger og vold, men om to helt almindelige, og alligevel ikke helt almindelige, kvinder, hvis håb, drømme og skuffelser vi får lov at opleve helt indefra.

Jeg har personligt ikke set en film som denne før, komme ud af Colombia. Et blik på de menneskelige konsekvenser, som en livslang væbnet konflikt har på selv de allernærmeste relationer, og hvordan disse konsekvenser kan vare ved i flere generationer, også lang tid efter en konflikt er slut.

Jeg håber filmen kan være med til at sætte vigtige samtaler i gang om, hvordan man er en god forælder. Om man kan være en god mor og samtidig vælge en så heftig karrieren til, som Ruby har gjort det?

Jeg håber samtidig også filmen kan være med til at sætte Colombias aktuelle situation på dagsordenen. Colombia var på hele det internationale samfunds læber da fredsaftalen blev underskrevet i 2016. Det var et vigtigt budskab at sende til hele verdensfreden. Men det går ikke så godt med den fred nu tre år efter, og det er vigtigt at diskutere hvorfor. Det er vigtigt at tale om, hvad der foregår i Colombia, hvorfor folk som Ruby bliver slået ihjel, og hvad der kan gøres.”

FAKTA

- Oprørsgruppen FARC (på dansk en forkortelse af: Colombias revolutionære væbnede styrker) blev officielt dannet i 1964.
- FARC var den største og ældste af flere oprørsgrupper i Colombia, hvoraf ELN (Den nationale befrielsehær) stadig eksisterer.
- I mere end 50 års væbnet konflikt har FARC, ELN og andre venstreorienterede oprørsgrupper, paramilitære dødspatroljer, statens tropper og narkobander kæmpet om territorium, narko, magt og ressourcer.
- I november 2016 underskrev præsident Juan Manuel Santos og FARC en fredsaftale i Cuba og satte officielt punktum for den væbnede konflikt.
- Den væbnede konflikt har kostet over 260.000 mennesker livet, 80.000 er forsvundet, 37.000 kidnappede, næsten 18.000 ofre for seksuelle overgreb, og mere end 7 millioner er flygtet fra deres hjem.
- Ifølge FN er over 80% af konfliktens uhyrligheder begået af paramilitære grupper, som fungerer som militærets og virksomheders lange arm.
- Oktober 2016 stemte 50,2% af Colombias befolkning mod fredsaftalen i en folkeafstemning.
- August 2018 blev den højreradikale Ivan Duque valgt som Colombias nye præsident, med lovning om at bremse fredsaftalen.
- Siden fredsaftalens underskrift er 187 tidligere FARC guerrillaer og flere end 780 lokale ledere og politiske aktivister blevet slået ihjel.
- Colombia er den største kokain producent i verden og ifølge FN blev der i 2018 kultiveret 170.000 hektarer koka buske, det højeste antal nogensinde.
- 29. august 2019 erklærede tidligere FARC kommandanter at de starter en ny væbnet guerrillagrube.
- Nationalstrejken den 21. november 2019 udløste de største sociale protester i Colombia i nyere tid.
- Flere hundrede tusind colombianere har hver dag siden 21. november gået på gaden i protest mod Ivan Duques regering.

Officielt siges det at konflikten startede da FARC tog til våben i 1964. Men mange colombianere insisterer på, at Colombias voldelige konflikt brød ud allerede i 1948, da den liberale præsidentkandidat Jorge Eliécer Gaitán blev dræbt, og en af de mest voldelige perioder nogensinde brød ud i Colombia, en tiårig periode som bare hedder 'Volden', hvor de konservative og liberale partiers følgere slog hinanden ihjel over hele landet. 'Volden' ledte op til at liberale bønder tog til våben og dannede FARC.

I dag, tre år efter fredsaftalens underskrift og FARC har nedlagt våbnene, er volden i Colombia ikke stoppet, tværtimod. Bare i 2019 er næsten 200 menneskerettighedsforkæmpere og lokale ledere blevet slået ihjel. Langt størstedelen ude i de gamle konfliktområder på landet. Og tallet stiger støt.

Kokain, marihuana og heroin produktionen er steget eksplosivt siden fredsaftalen og er nu på sit højeste nogensinde. paramilitære grupper, kriminelle bander, FARC dissidenter og andre oprørsgrupper kæmper en

kaotisk kamp om magten over disse territorier. Samtidig militariserer den nye højrefløjspresident, Ivan Duque, i stigende grad hele landet.

KORTE BIOGRAFIER

Tanja Wol Sørensen er uddannet kandidat i Antropologi fra Københavns Universitet og har desuden en master i Visuel Antropologi fra University of Manchester. Hun har tidligere instrueret den korte dokumentarfilm, *Moving Target*, om Ruby, en politisk forfulgt menneskerettighedsforkæmper. Tanja har undervist i visuel antropologi på Københavns Universitet og laver fortsat solidaritetsarbejde med sociale bevægelser i Colombia. Pt. udvikler hun på en dokumentarfilm om det feminine subjekt i Sydkorea, produceret af Bullitt Film.

Producer Rikke Tambo Andersen

Har arbejdet på Bullitt Film siden 2009. Rikke har produceret flere fiktions- og dokumentarfilm. Rikke har en baggrund fra Film og Medievidenskab på Københavns Universitet, Copenhagen Business School og Super16, hvor hun var formand for årgang #8. Blandt Rikke's seneste produktioner kan nævnes: *DEN NAT VI FALDT* og *LYKKELENDER* der bl.a. vandt NORDIC:DOX Award ved CPH:DOX 2018.

Om Bullitt Film

På Bullitt Film producerer vi dokumentarfilm, gerne med en stærk social eller politisk dimension. Vi er drevet af lysten til at dele og afdække historier, der skaber debat og påbegynder forandring, hos publikum i Danmark og internationalt. Vi vægter instruktørens særegne udtryk såvel som det visuelle udtryk højt. Vi ser dokumentarfilmen som den mest spændende retning inden for kunsten og levende billeder i dag. Mange af vores titler er blevet premiere på internationale filmfestivaler, herunder IDFA, CPH: DOX, Berlinale og HotDocs. www.bullittfilm.dk

FILMEN ER STØTTET AF

DFI konsulent er New Danish Screen Christina Ramsøe.